

การใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้: กรณีศึกษาโรงเรียนที่นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

USING INSTRUCTIONAL READING PACKAGES TO DEVELOP READING ABILITY OF CHILDREN WITH LEARNING
DISABILITIES: A CASE STUDY OF SCHOOLS WHERE STUDENTS MAJORING SPECIAL EDUCATION UNDERGO
PROFESSIONAL TEACHING PRACTICUM

สุพัตรา ปัสังคโท* และ อรวรรณ นิมตลุง

Supatra Pasangkato* and Arawan Nimalung

สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร สกลนคร 47000

Program in Special Education, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University,
Sakon Nakhon, 47000, Thailand

*Corresponding Author: E-mail: tukta_ps@hotmail.com

รับบทความ 11 เมษายน 2566 แก้ไขบทความ 29 พฤศจิกายน 2566 ตอบรับบทความ 28 ธันวาคม 2566 เผยแพร่บทความ มีนาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ระดับชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสำรวจปัญหาทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 6 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ชุดการสอนอ่าน, แผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ คะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัย พบว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่าน มีค่าประสิทธิภาพ 94.08/90.63 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่านหลังสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน เป็นเวลา 7 วัน เท่ากับ ร้อยละ 90.80 และ 30 วัน เท่ากับ ร้อยละ 72.80 ซึ่งอยู่ระหว่างร้อยละ 75 และ 90 ตามเกณฑ์ที่ตั้งสมมติฐานไว้

คำสำคัญ: ชุดการสอนการอ่าน, เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้, การศึกษาพิเศษ

ABSTRACT

The research objectives were to examine the efficiency of instructional reading packages to meet the 80/80 criteria, compare the reading ability of children with learning disabilities in reading before and after the intervention, and investigate knowledge retention in reading among children with learning disabilities before and after the intervention. The sample group comprised first key stage children with reading difficulties, possessing an average performance, and without multiple disabilities studying in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1. These children were part of the practicum experience conducted by pre-service

teachers from the special education program of Sakon Nakhon Rajabhat University in the first semester of the academic year 2015. The sample group, consisting of six participants, was selected through purposive sampling based on a learning problem survey developed by Prof. Dr. Phadung Arrayawinyoo from the Special Education Department at Srinakharinwirot University. The experimental research utilized a one-group pretest-posttest design. The research tools included instructional reading packages, lesson plans, and a test assessing word reading abilities. This experimental research involved children with learning disabilities in Prathomsuksa 2 and 3 in the first semester of the 2015 academic year, serving as the sample group. The experiment spanned six weeks, five times a week, with each session lasting 50 minutes, totaling 30 sessions. Statistical analysis included mean, standard deviation, and the Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test.

The research results indicated that the developed instructional reading packages attained an efficiency value of 94.08/90.63, which was higher than the specified criteria, confirming the established hypothesis. The reading ability of children with learning disabilities after the intervention was higher than those before the intervention at the .05 level of significance. Regarding knowledge retention in reading, it achieved 90.80 percent after the 7-day intervention, and 72.80 percent after the 30 day-intervention. These results fit within the expected range of 75 to 90 percent, aligning with the hypothesized criteria.

Keywords: Instructional Reading Packages, Children with Learning Disabilities, Special Education

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555–2559 ยุทธศาสตร์การพัฒนานคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ได้กล่าวถึง มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรมจริยธรรม มีความเพียรและรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ (สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555–2559, หน้า 2–3)

ทักษะทางภาษาเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นยิ่งในทักษะชีวิต ทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนานภาพชีวิต คือ การอ่าน การอ่านแตกฉานจะช่วยให้มีความรู้หลากหลาย และการที่มีความรู้ที่หลากหลาย ก็ต้องมีหนังสือที่มีคุณภาพ มีเนื้อหาหลากหลายที่จำเป็นแก่ชีวิต โดยความรู้ทุกเรื่องมีความสำคัญกล่าวคือ ทักษะการเรียนรู้ซึ่งมีการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็น และเป็นทักษะขั้นพื้นฐานที่จะนำความรู้ใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นตลอดเวลา ทำให้อยู่ในโลกนี้ได้มีความสุข เพราะทัดเทียมกับผู้อื่นและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีศักดิ์ศรีเสมอกัน (แมนมาส ขวลิขิต, 2545, หน้า 4–5) ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ กล่าวว่า การศึกษา คือ การพัฒนาคนให้อ่านออกเขียนได้ (รัตนพินิจ นิเทศการศึกษา, 2542, หน้า 86; อ้างอิงจาก ปาฐกถาในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ) เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในการอ่าน จะมีความยากลำบากในการรับรู้ การแยกแยะ หรือการจำตัวอักษร มีความสับสนระหว่างตัวอักษร เช่น ม-น, ต-ค หรือเห็นคำว่า กบ เป็น บก เป็นต้น ทำให้ยากต่อการเรียนรู้ (Bos, 1991, p. 92) และยังมีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ จะมีปัญหาในการอ่าน (คันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544, หน้า 26) ซึ่งปัญหาในการเรียนรู้ดังกล่าวมีผลต่อการเรียนรู้ในการอ่านเป็นอย่างมาก ฉะนั้นการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ผู้สอนจะใช้วิธีการสอนเหมือนกับเด็กทั่วไปไม่เป็นการเพียงพอ ดังนั้น ครูผู้สอนจะต้องรู้จักเลือกวิธีสอน สื่อ และอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของเด็กมากที่สุดโดยเฉพาะการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรง จากการศึกษาธรรมชาติ การเรียนรู้ของเด็กในทัศนะของเพียเจต์ (Piaget) เด็กจะเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านประสบการณ์ตรงที่เป็นรูปธรรม เด็กเรียนรู้ด้วยการกระทำ โดยการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า คือ การสัมผัส การปฏิบัติจริง การเห็นทำให้เกิดการเรียนรู้การแปลข้อมูลจากภาพทำให้เข้าใจ การอ่านทำให้เกิดการจำรูปคำได้คือการอ่านซ้ำ ๆ เกิดการจำและเข้าใจการอ่านและอ่านได้ เกิดการเชื่อมโยงกับโครงสร้างสมอง (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 69) และการ

สอนอ่านที่ดีต้องมีทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น 3 ด้าน คือ การจำคำ การเข้าใจคำศัพท์ และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน สื่อที่ดีช่วยให้การอ่านเกิด การเรียนรู้อย่างสนุกสนานในการเรียน สามารถเรียนรู้ได้เร็วขึ้นเพราะสนใจมากขึ้น พร้อมทั้งจะเรียน จดจำได้แม่นยำและเหมาะสม

ปัญหาด้านการอ่านของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้มีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่ากว่าครึ่งหนึ่งของเด็กเหล่านี้มีปัญหาด้านการอ่าน ซึ่งลักษณะของความลำบากในการอ่าน คือ อ่านคำไม่ถูกต้อง อ่านไม่ออก อ่านสลับคำ อ่านซ้ำ ฯลฯ ทั้งนี้เนื่องจากเด็กมีปัญหาด้านการจำตัวอักษรไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน และที่สำคัญเด็ก ๆ ไม่สามารถแยกเสียงสระจากคำที่อ่านได้ ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 65)

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาหาความรู้ และความบันเทิงใจให้กับตนเอง การอ่านจึงเป็นประโยชน์ให้กับมนุษย์โดยตรงในชีวิตประจำวันโดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา จำเป็นต้องใช้การอ่านเป็นประจำ เพื่อศึกษาหาความรู้จากหนังสือ และจากตำราเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถอ่านออกเขียนได้จึงได้เปรียบ และสามารถติดต่อสื่อสารทั้งเรื่องส่วนตัวและส่วนรวมได้ผลดีกว่าผู้อื่นที่อ่านหนังสือไม่ออก และเขียนไม่ได้ (กองเทพ เคลื่อนพินิจกุล, 2542, หน้า 80)

ในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ส่วนมากจะสอนอ่านมากกว่าทักษะอื่น จนถึงการเรียนรู้ในระดับสูงขึ้น การอ่านก็ยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ด้านอื่น ๆ ต่อไป และเด็กอีกจำนวนมากในโรงเรียนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งในจำนวนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (LD) จะมีมากที่สุดของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะมีงานวิจัยจำนวนมากระบุว่า กว่าครึ่งหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้จะมีปัญหาในการอ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 69) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะต้องใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม ที่จะช่วยให้เด็กสามารถอ่านได้ และเข้าใจข้อความที่อ่านได้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นที่เรียน สามารถนำการอ่านไปใช้ในการแสวงหาความรู้ และพัฒนาทักษะต่าง ๆ ของตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่านนั้นมีหลายวิธีด้วยกัน แตกต่างกันไปตามลักษณะความบกพร่องและระดับความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละชั้น วิธีการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาในการอ่านที่อ่านหนังสือไม่ออก มีปัญหาในการสะกดคำอ่าน จึงน่าจะเรียนรู้การอ่านได้ดีโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ซึ่งเป็นการสอนให้เด็กอ่านเป็นคำ ๆ ให้เด็กอ่านก่อนที่เด็กจะจำตัวอักษรได้ เมื่อเด็กอ่านคำได้มากพอสมควรแล้วจึงสอนให้เด็กรู้จักตัวสระ และพยัญชนะในภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เด็กอาจอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจทำได้โดยการบันทึก เสียงลงในเทปก็ได้ แล้วจึงเปิดเสียงให้เด็กฟัง และให้เด็กอ่านตามบัตรคำ การสอนวิธีนี้ จะทำให้เด็กอ่านคำโดยใช้สายตา (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, หน้า 72) และการสอนเป็นคำก็เป็นวิธีที่จะทำให้เด็กจำคำได้เพิ่มขึ้น หลังจากใช้ระยะเวลาเรียนไปเพียงเล็กน้อย ซึ่งสามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการอ่านออกเสียง และการอ่านเพื่อความเข้าใจความหมายต่อไป (Bender, 1993, p. 187)

จากการศึกษาเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน สื่อนับว่าเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ผู้สอนต้องการ ไม่ว่าสื่อนั้นจะอยู่ในรูปแบบใดก็ตามล้วนแต่เป็นทรัพยากรที่สามารถอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ได้ทั้งสิ้น ก่อนการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาลักษณะเฉพาะและคุณสมบัติของสื่อแต่ละประเภทเพื่อสามารถเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอนและสามารถจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ โดยต้องมีการวางแผนอย่างเป็นระบบในการใช้สื่อด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กิดานันท์ มลิทอง, 2548, หน้า 99)

ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการศึกษา และเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่งซึ่งเป็นสื่อประสมที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียนตามหัวข้อเนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยที่ต้องการจะให้ผู้เรียนได้รับ โดยจัดเอาไว้เป็นชุด ๆ บรรจุอยู่ในซอง กล่องหรือกระเป๋า แล้วแต่ผู้สร้างจะทำขึ้น การสร้างชุดการสอนจะใช้วิธีระบบเป็นหลักสำคัญด้วยจึงทำให้มั่นใจได้ว่าชุดการสอนจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจพร้อมที่จะสอน (บุญเกื้อ ควรหาเวช, 2543, หน้า 91) ซึ่งผู้วิจัยพบว่า ชุดการสอนเป็นสื่อการสอนทางการศึกษา ที่จะช่วยการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากชุดการสอนเป็นสื่อที่มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้ดี อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว ผู้วิจัยจึงสนใจและได้นำแนวคิดที่จะใช้ชุดการสอนอ่านในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กสามารถพัฒนาการด้านการอ่านให้ดีขึ้นและเป็นพื้นฐานในการเรียนภาษาไทยในระดับสูงต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน
3. เพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอนอ่าน หมายถึง การนำสื่อในหลายรูปแบบและหลายชนิดมาจากวิธีการผลิตที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ผลิต สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อใช้ในการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่จะเกิดกับผู้เรียน และช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นชุดการสอนประกอบด้วย เนื้อหา กิจกรรม แบบฝึกหัด เกม เพลง นิทาน รวมทั้ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้นำมาจัดบรรจุไว้อย่างเป็นระบบในรูปของกล่องหรือซอง ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันที ซึ่งชุดการสอนนี้ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับคำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ ไอ อี โอ ไอ อำ และสระ อุ ซึ่งในชุดการสอนประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ กิจกรรมฝึกอ่าน และกิจกรรมฝึกเขียน

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดหรือการคำนวณตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัสการมีปัญหาด้านพฤติกรรม และความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยวิธีเดียวกับเด็กปกติ

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง การอ่านคำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ ไอ อี โอ ไอ อำ และสระ อุ ได้ถูกต้องการรับรู้ความหมายสระที่มีภาพประกอบอย่างน้อยสระละ 5 คำและเข้าใจคำที่อ่านโดยการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการทดลอง

ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านมีประสิทธิภาพ 80/80 หมายถึง คุณภาพของชุดการสอนอ่าน มีค่าร้อยละ 80 ตัวแรก คือ ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอน (E1) คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างเรียนในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ค่าร้อยละ 80 ตัวหลัง คือ ค่าประสิทธิภาพของชุดการสอน (E2) คิดเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยจากผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังเรียนในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ คือ เท่ากับเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิน 2.5% และต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิน 2.5%

ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการจดจำคำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ ไอ อี โอ ไอ อำ และสระ อุ ได้ถูกต้องการรับรู้ความหมายสระที่มีภาพประกอบอย่างน้อยสระละ 5 คำและเข้าใจคำที่อ่านโดยการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ : กรณีศึกษา โรงเรียนที่นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ ดังนี้ (ศรียา นิยมธรรม, 2537, หน้า 3) ได้ให้คำจำกัดความของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) หมายถึง เด็กที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียน ซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหในการรับฟังการคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคำนวณ ตลอดจนการรับรู้อันเป็นผลมาจากความผิดปกติทางสมอง แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ อันเนื่องมาจากการมองเห็นปัญญาด้อย การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวไม่ปกติเนื่องจากร่างกายพิการ มีอารมณ์แปรปรวน หรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

ผดุง อารยะวิญญู (2542, หน้า 15) ได้กล่าวถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning

Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยาทำให้เด็กที่มีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยิน ระดับสติปัญญา อารมณ์ สภาพจิตเวช และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

อุบล เล่นวารี (2542, หน้า 13) ได้กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หรือเรียกย่อ ๆ ว่า LD หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้เด็กมีปัญหาในการใช้ภาษาทั้งในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว สายตา การได้ยินระดับสติปัญญา อารมณ์ สภาพจิตเวชและสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543, หน้า 15) ได้อธิบายความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางจิตวิทยาในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือมากกว่าหนึ่งเรื่องขึ้นไป ความผิดปกติดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษา การพูดหรือการเขียน ซึ่งอาจส่งผลถึงความสามารถที่บกพร่องเกี่ยวกับการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียนสะกดคำ ตลอดจนการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์รวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ การที่สมองบาดเจ็บ สมองไม่อาจทำหน้าที่บางอย่างได้เล็กน้อยการมีปัญหาด้านการอ่าน (Dyslexia) และการมีปัญหาด้านภาษา (Aphasia) แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนอันเนื่องจากความพิการด้านสายตา การได้ยิน หรือร่างกายพิการ ตลอดจนการมีภาวะปัญญาอ่อน มีปัญหาทางอารมณ์หรือเด็กด้อยโอกาส

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543, หน้า 3) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ไว้ว่า ความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือมากกว่านั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจภาษา หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ไม่ว่าจะเป็นการพูด หรือภาษาเขียนซึ่งอาจแสดงออกมาทางความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำหรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้คำจำกัดความยังได้ระบุต่อไปด้วยว่า ความบกพร่องในการเรียนรู้ยังครอบคลุมสภาพต่าง ๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ ภาวะที่สมองถูกกระทบกระเทือนเพียงเล็กน้อย ภาวะความบกพร่องในการอ่าน และความบกพร่องในการเข้าใจ

เบญจพร ปัญญา (2543, หน้า 4) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ไว้ว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หรือความบกพร่องด้านการเรียนรู้ (Learning Disabilities, LD) เป็นความบกพร่องในกระบวนการเรียนรู้ ที่แสดงออกมาในรูปของปัญหา การอ่าน การเขียน การสะกดคำ การคำนวณและเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ เกิดจากการทำงานที่ผิดปกติของสมอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่เป็น โดยพิจารณาจากผลการเรียนเปรียบเทียบกับระดับเชาวน์ปัญญา

อริญา เชื้อทอง (2544, หน้า 13) ได้กล่าวว่าเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษาทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือการคำนวณ ตลอดจนปัญหาในการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญาบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหาเหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยวิธีเดียวกับเด็กปกติได้ จำเป็นต้องให้บริการทางการศึกษาที่แตกต่างกันไปจากเด็กปกติ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า การศึกษาพิเศษ

เกียร์ฮาร์ท (Gearhart, 1973, p. 12) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ว่าหมายถึง เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดเท่าเด็กปกติทั่วไป หรือบางคนอาจฉลาดกว่าเด็กทั่วไป แต่เด็กเหล่านี้มีปัญหาในการเรียน ทำให้มีผลการเรียนต่ำเมื่อเทียบกับเด็กอื่นในวัยเดียวกัน จึงทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความเฉลียวฉลาดที่แท้จริงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมิท และคนอื่น ๆ (Smith & Other, 1995, p. 101) ให้ความหมายของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ว่า เกิดจากความบกพร่องทางพันธุกรรมทำให้เด็กมีปัญหาในการดำเนินชีวิตประจำวัน การแสดงออกทางพฤติกรรม การรับรู้ทางสังคม และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งแสดงออกในลักษณะของการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การคิดและการเรียนคณิตศาสตร์ปัญหาดังกล่าวเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคน และไม่ได้รวมถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ปัญหาทางพฤติกรรม ความแตกต่างทางวัฒนธรรม

จากความหมายของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องของขบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้ ทำให้เด็กมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดหรือการคำนวณตลอดจนปัญหาในเรื่องการเคลื่อนไหว การรับรู้ อารมณ์ พฤติกรรม โดยไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางประสาทสัมผัสการมีปัญหาด้านพฤติกรรม และความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งปัญหา

เหล่านี้จะส่งผลต่อการเรียนของเด็ก ทำให้เด็กไม่สามารถเรียนหนังสือโดยวิธีเดียวกับเด็กปกติ

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

อรัญญา ฤชาชัย (2541, หน้า 18) การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ หรือความเข้าใจจากตัวอักษรมาเป็นความคิด แล้วสามารถนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ศศิธร วงศ์ขาลี (2542, หน้า 12) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายของสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งต้องอาศัยทักษะการวิเคราะห์คำ ถอดความ ตีความ ขยายความ และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือการที่ผู้อ่านสามารถจำเรื่องได้ และเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้องแต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากคำได้ อีกประการหนึ่ง ผู้อ่านจำเรื่องได้มากหรือน้อยยังขึ้นอยู่กับความสนใจเรื่องนั้นด้วย

นภดล จันทรเพ็ญ (2542, หน้า 73) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมายสัญลักษณ์ เครื่องสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่ตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจเชิงสื่อสาร แล้วผู้อ่านสามารถนำความคิดความเข้าใจนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

เตือนใจ กรุยกระโทก (2543, หน้า 3) ได้อธิบายว่า การอ่าน เป็นกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรเป็นความคิดโดยอาศัยประสบการณ์เดิม แล้วนำความคิดไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

แมนมาส ขวลิต (2544, หน้า 3) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ในการรับสาร ซึ่งแสดงด้วยถ้อยคำที่เขียนไว้เป็นลายลักษณ์ (ภาพ รหัส แผนภูมิ) และอักษร โดยใช้วัชระสำหรับรับสารที่แสดงเป็นลายลักษณ์อักษร คือ ตา

แฮริส และสมิธ (Harris & Smith, 1976, p. 14) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการอ่านไว้ว่าการอ่านเป็นรูปแบบของการสื่อความหมาย แลกเปลี่ยนความคิด ข่าวสาร ความรู้ระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียนนั่นคือ ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนบนกระดาษไปตามภาษาของแต่ละคน และผู้อ่านก็พยายามให้ได้ความหมายที่ผู้เขียนเขียนไว้

กู๊ดแมน (Goodman, 1979, pp. 5–6) กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการรับรู้ทางภาษา (Receptive Language Process) การอ่านยังเกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดในระหว่างที่สายตามองตามสัญลักษณ์ สมองจะคิด และตีความ ทำความเข้าใจกับข้อความนั้น ๆ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดกับภาษาในการอ่าน ตลอดจนถอดความหมายจากผู้เขียนได้อย่างกลมกลืน

รูบิน (Rubin, 1993, pp. 6–7) การอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกรวมถึงความเข้าใจในบทอ่าน และรับรู้ถึงความหมายของคำโดยอาศัยกระบวนการคิดเพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ในบทอ่าน

ลิว และคินเซอร์ (Leu & KinZer, 1995, p. 11) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นเรื่องของพัฒนาการเป็นปฏิสัมพันธ์ และเป็นกระบวนการก่อให้เกิดการเรียนรู้ ซึ่งขึ้นกับความสามารถของบุคคลในการที่จะเข้าใจข้อความเกี่ยวกับภาษา

จากความหมายของการอ่านดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้เป็นกระบวนการแปลความหมายจากสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมาเป็นถ้อยคำ หรือความคิดของผู้อ่าน เพื่อสื่อความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรที่อ่านระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกัน การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนการศึกษาค้นคว้าความรู้ ตลอดจนนำไปใช้ประกอบอาชีพในการดำรงชีวิตต่อไป

เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นสื่อการเรียนชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดขึ้นมาในรูปแบบของสื่อประสมโดยการนำเอาสื่อหลายชนิดมาสัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเนื้อหา ประสบการณ์ของแต่ละหน่วย เพื่อช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น ชุดการสอนจึงเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ประกอบด้วยคำแนะนำเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การรวบรวมเนื้อหา มาสร้างเป็นชุดการสอนนั้นได้มาจากขอบข่ายของความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้นักเรียนได้รู้ เนื้อหานั้นจะต้องตรงและชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเป้าหมายของการเรียน กูด (Good, 1973, p. 306) ชุดการสอนหรือชุดของสื่อประสมที่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยครูให้สามารถใช้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งบางชุดประกอบด้วยเอกสารเพียงอย่างเดียว บางชุดเป็นบทเรียนที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Brown, 1977, p. 338) เพราะได้จัดระบบการผลิตและการนำเอาสื่อการเรียน

เรียนหลายอย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมกันและกัน สื่อการเรียนรู้หนึ่งใช้อธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา อีกชุดหนึ่งใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง จึงอาจกล่าวได้ว่าชุดการสอนคือ กล่องหรือของบรรจุสื่อการเรียนการสอนต่าง ๆ พร้อมทั้งคำแนะนำในการกระทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่เหมาะสม พร้อมทั้งจะให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้ทันทีเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยไม่มีข้อยุ่งยาก เพียงแต่ครูพิจารณาว่าจุดมุ่งหมายของชุดการสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูก็สามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้

สรุปได้ว่าชุดการสอน เป็นการนำเสนอในหลายรูปแบบและหลายชนิดมาจากวิธีการผลิตที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ผลิต สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อใช้ในการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่จะเกิดกับผู้เรียน และช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นชุดการสอนประกอบด้วย เนื้อหา กิจกรรม แบบฝึกหัด เกม เพลง นิทาน รวมทั้ง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้นำมาจัดบรรจุไว้อย่างเป็นระบบในรูปของกล่องหรือซอง ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จำนวน 30 คน จากโรงเรียนโรงเรียนแกนนำจัดการเรียนร่วม จำนวน 31 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการซ้ำซ้อน ระดับช่วงชั้นที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่มีนักศึกษาศาสนาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างได้จากการใช้แบบสำรวจ จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. ชุดการสอนอ่าน
2. แผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. การสร้างและการหาคุณภาพชุดการสอนอ่านมีขั้นตอน ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำโดยใช้ชุดการสอนอ่าน วิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน วิธีการต่าง ๆ ตลอดจน การหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และผู้เชี่ยวชาญในการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.2 ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

- 1.3 กำหนดเนื้อหา โดยการเลือกคำยาก คำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ อี ไอ โอ อำ และสระ ฤ คำที่พบบ่อยใน

ชีวิตประจำวัน ที่เด็กอ่านไม่ได้ บัญชีคำยากในช่วงชั้นที่ 1

- 1.4 กำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรม และเวลาในการสอนอ่านคำ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์
- 1.5 สร้างชุดการสอนอ่าน
- 1.6 นำชุดการสอนอ่านไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสร้างแบบฝึกภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ตรวจสอบความเหมาะสมของแบบฝึก จำนวน 3 ท่าน
- 1.7 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 1.8 นำชุดการสอนอ่านที่แก้ไขแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้นแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. การสร้างและการหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำจำนวน 24 คำ ซึ่งผู้วิจัยใช้กระบวนการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ เพื่อให้ได้แบบทดสอบที่เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

- 2.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 (ป1-3) ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- 2.2 ศึกษาจุดประสงค์ของหลักสูตรการสอนวิชาภาษาไทย สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และการประเมินผลด้านการอ่าน จากหนังสือการศึกษาเด็กที่มีความต้องการพิเศษของ ผดุง อารยะวิญญู
- 2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านออกเสียงคำ ตอนที่ 2 ความเข้าใจความหมาย
- 2.4 เกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำมี ดังนี้
 - 2.4.1 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำอ่านได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน อ่านไม่ได้ ให้ 0 คะแนน
 - 2.4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถความเข้าใจความหมายของคำโยงเส้นจับคู่ภาพได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน โยงเส้นจับคู่ภาพไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนนเกณฑ์การตัดสินรวม เป็นการนำคะแนนการอ่านออกเสียงคำ และความสามารถความเข้าใจความหมายของคำมารวมกันเป็น คะแนนเต็ม 48 คะแนน เพื่อประเมินความสามารถในการเรียนรู้ โดยใช้ค่าพิสัยในการแบ่งคะแนนออกเป็น 3 ระดับตามเกณฑ์ ดังนี้

33 – 48 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับดี

17 – 32 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับพอใช้

0 – 16 คะแนน หมายถึง มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับปรับปรุง

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบในความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตร IOC ถ้าค่า IOC ของแบบทดสอบข้อใดมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าแบบทดสอบข้อนั้นใช้ไปทำการทดสอบได้ แต่ถ้าค่า IOC ต่ำกว่า 0.5 ต้องนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์การคะแนนดังนี้

+1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์

0 = เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นวัดตรงจุดประสงค์

-1 = เมื่อแน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นไม่วัดตรงจุดประสงค์

วิธีรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการทดลองกับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ใช้เวลาทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 30 ครั้ง โดยมีขั้นตอนการทดลองดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อทดลองงานวิจัย
2. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทดลอง และดำเนินการตามขั้นตอนการทดลองตามแผนการสอนการอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ ไอ อี โอ ไอ อำ และสระ อุ แก่ครูประจำชั้นนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
3. สร้างความคุ้นเคยกับเด็กที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เด็กเกิดความไว้วางใจและร่วมกิจกรรมด้วยความมั่นใจ ไม่กลัว และไม่ประหม่า
4. ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการอ่านคำกับกลุ่มตัวอย่างก่อนสอนตามแผนการสอน โดยใช้แบบทดสอบ

ทดสอบความสามารถอ่านคำ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 50 นาที

5. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการสอนอ่านคำ โดยใช้แบบฝึกการอ่านคำที่มีประสมด้วยสระ อา อุ ไอ อี โอ ไอ อำ และสระ อุ กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 14.30–15.30 น. และมีการทดสอบระหว่างเรียน ในการสอนแต่ละครั้งครูอธิบายความหมายของคำโดยใช้บัตรภาพสื่อความหมายของคำที่เรียนในแต่ละคำ

6. เมื่อทดลองครบ 6 สัปดาห์แล้วทำการทดสอบความสามารถในการอ่านคำกับกลุ่มตัวอย่างหลังทดลองโดยใช้แบบทดสอบการอ่านคำเป็นรายบุคคล โดยในการทดสอบครูใช้บัตรภาพแทนความหมายของคำที่ได้เรียนมาได้ถูกต้องตรงกับคำที่สอนอ่าน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

- สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- สถิติตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย
 - การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
- สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ
- การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ โดยการวิเคราะห์คะแนนใช้สูตรคำนวณค่า E1/E2

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

- การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่าน ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 รายละเอียด ดังตาราง 1

ตาราง 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

คนที่	คะแนนระหว่างเรียน (คะแนนเต็ม 5 คะแนน)							คะแนนหลังเรียน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)		
	1	2	3	4	5	6	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
1	5	4	5	4	5	5	4.67	93.33	24	80.00
2	4	4	4	4	4	4	4.00	80.00	25	83.33
3	5	5	4	4	5	4	4.50	90.00	27	90.00
4	5	5	4	5	5	5	4.83	96.67	26	86.67
5	5	5	5	4	5	5	4.83	96.67	25	83.33
6	5	4	4	5	4	4	4.33	86.67	23	76.67
คะแนนเฉลี่ย							4.53	90.56	25.00	83.33

จากตาราง 1 พบว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านระหว่างเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 4.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.56 และความสามารถการอ่านหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 25.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 ผลของการหาประสิทธิภาพของการอ่านคำ โดยใช้ชุดการสอนอ่าน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 90.56/83.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน รายละเอียดแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน	ลำดับที่ความ แตกต่าง	ลำดับเครื่องหมาย	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน			บวก (+)	ลบ (-)
1	14	24	10	2	+2	-0
2	12	25	13	4.5	+4.5	-0
3	13	27	14	6	+6	-0
4	13	26	13	4.5	+4.5	-0
5	16	25	9	1	+1	-0
6	12	23	11	3	+3	-0
รวม					T=-21	T=-0
					T=0	

$T^* = 0$ มีนัยสำคัญที่ระดับ .05
(ค่า T จากตาราง N = 6 มีค่า = 0)

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้สอนการอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังการทดลองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ที่สอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่าน มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าก่อนการทดลอง

3. การศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน

การประเมินความคงทนในการเรียนรู้ ใช้การวิเคราะห์โดยการคำนวณค่าร้อยละเฉลี่ยของคะแนนที่แตกต่างกันของแต่ละคนที่ได้จากการสอบหลังเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนและการสอบหลังจากสิ้นสุดการเรียน 7 วัน และสิ้นสุดการเรียน 30 วัน รายละเอียดแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 ร้อยละของความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวม	$\bar{X}$	ร้อยละของค่าความคงทนในการเรียนรู้
คะแนนผลสัมฤทธิ์	6	261	43.63	
คะแนนความคงทน (7 วัน)	6	237	42.83	90.80
คะแนนความคงทน (30 วัน)	6	190	31.67	72.80

จากตาราง 3 พบว่า ร้อยละของความคงทนในการเรียนรู้ด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่าน เป็นเวลา 7 วัน เท่ากับ ร้อยละ 90.80 และ 30 วัน เท่ากับ ร้อยละ 72.80 ซึ่งอยู่ระหว่างร้อยละ 75 และ 90 ตามเกณฑ์ที่ตั้งสมมุติฐานไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ : กรณีศึกษาโรงเรียนต้นกล้าศึกษาสาขาวิชาการศึกษาพิเศษฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านระหว่างเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม เท่ากับ 7.53 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 94.08 และความสามารถการอ่านหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 43.63 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.63 ผลของการหาประสิทธิภาพของการอ่านคำ โดยใช้ชุดการสอนอ่าน มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 94.08/90.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้สอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ว่าชุดการสอนอ่านมีประสิทธิภาพ 80/80 หมายความว่า ชุดการสอนอ่านมีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลดีต่อผู้เรียนได้ ดังเช่น ดวงใจ วรรณสังข์ (2541, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะของเด็กที่มีปัญหาทางด้านการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย พบว่า ความสามารถในการจำ

พหุชนะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพหุชนะไทยสูงกว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนประกอบภาพพหุชนะไทย ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน จิตอารีย์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พหุชนะ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลวิจัย พบว่า นักเรียนมีคะแนนการอ่านออกเสียงเฉลี่ยร้อยละ 67/90 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีพฤติกรรมการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พหุชนะ ร ล ว ควบกล้ำ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับอัจฉรา นาคทรัพย์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำ ผลวิจัย พบว่า การสอนอ่านเป็นคำมีประสิทธิภาพที่ 94.44/92.45 และนักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษาการใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่านหลังสอนสูงกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อ 3 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยสมคิด บุญบุรณ์ (2546, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้วิธีการสอนอ่านตามแบบ ปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาในการอ่านภาษาไทยมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับสมาน แต้พิมพ์ (2543, หน้า 43-44) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกอ่านคำควบกล้ำสูงกว่าก่อนเรียน

องค์ความรู้ใหม่

การใช้ชุดการสอนอ่าน ช่วยทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านคำสามารถจดจำได้ หมายความว่าความหมายของคำอ่านหนังสือได้เข้าใจในสิ่งที่ได้อ่าน และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน และสามารถช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและเชื่อมั่น ในตนเองได้เป็นอย่างดี

สรุป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดการสอนอ่าน ช่วยทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านคำสามารถจดจำได้ หมายความว่าความหมายของคำอ่านหนังสือได้เข้าใจในสิ่งที่ได้อ่าน และเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน และสามารถช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ประสบผลสำเร็จในการเรียน นอกจากนี้ยังทำให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนและเชื่อมั่น ในตนเองได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 จากศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านมีความสามารถในการอ่านดีขึ้น ดังนั้น ครู ผู้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของเด็ก สามารถที่จะนำวิธีการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาการอ่านของเด็กได้ เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการอ่านคำ เรียนรู้คำ อันเป็นพื้นฐานของการอ่านในระดับต่อไป และเพื่อให้เด็กมีทักษะพื้นฐานในการอ่านภาษาไทยดีขึ้น

1.2 การสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านนี้ เป็นวิธีการสอนที่ใช้กับเด็กปกติที่เริ่มหัดอ่านได้ เพื่อฝึกท่องจำคำ สำหรับเนื้อหาที่ยากก่อน นำไปฝึกฝนในการช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใช้สอนเป็นรายบุคคล หรือสอนเด็กกลุ่มเล็ก ๆ

1.3 ไม่ควรนำการสอนอ่านคำโดยใช้ชุดการสอนอ่านเป็นหลักอย่างเดียว ควรใช้สอนรวมกับวิธีการสอนอื่น ๆ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทดลองใช้การสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนอ่านกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในด้านอื่น ๆ ที่มีปัญหาด้านการอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำจากการใช้ชุดการสอนอ่าน กับวิธีการสอนอื่น ๆ

2.3 ควรมีการนำชุดการสอนอ่านไปทดลองกับโรงเรียนอื่นที่มีเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบด้วย

2.4 ควรมีการนำชุดการสอนอ่านไปศึกษาทักษะทางด้านอื่น ๆ ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น ด้านการเขียน เป็นต้น

2.5 ควรนำชุดการสอนอ่านไปทดลองกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือเด็กปกติ โดยนำไปใช้ในรูปแบบมัลติมีเดียควมมีการนำชุดการสอนอ่าน ในมาตราตัวสะกดอื่น ๆ เช่น แม่กม แม่กดแม่เกย แม่เกว ฯลฯ

เอกสารอ้างอิง

- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- กองทัพ เคลือบพณิกุล. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร.
- ดวงใจ วรรณสังข์. (2541). *การศึกษาความสามารถในการจำพญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพญชนะไทย*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน จิตอารีย์. (2546). *การใช้เพลงเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้พญชนะ ร ล ว ควบกล้ำของนักเรียนชาวเขาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เดือนใจ ฤกษ์ระโทก. (2543). *การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นภดล จันทรเพ็ญ. (2542). *การใช้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: บริษัทต้นอ้อ 1999 จำกัด.
- เบญจพร ปัญญา. (2543). *คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผดุง อารยะวิญญ. (2542). *การเรียนรู้ร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แมนมาส ขวลิต. (2529). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การ.
- _____. (2534). *การพัฒนาการอ่านภาษาไทยหน่วยที่ 1-7*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัตนพิณิจ นิเทศการศึกษา. (2542). *รวมปฐกถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพฯ*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- ศศิธร วงศ์ชาติ. (2542). *การศึกษาความเข้าใจในการอ่านและความสามารถในการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการลีนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). *ความบกพร่องในการเรียนรู้ หรือแอลดี ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สมาน แต้มพิมาย. (2543). *การสร้างแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. กรุงเทพฯ: ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมคิด บุญบุรณ์. (2546). *การศึกษาความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนอ่านตามแบบ*. กรุงเทพฯ: ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). *ชุดฝึกอบรมด้วยตนเองเรื่องการจัดการศึกษาพิเศษ เล่ม 3 การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). *สรุปสาระสำคัญแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐกิจ. (2542). *หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). *การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อุบล เล่นวารี. (2542). *การบริหารและการจัดการศึกษาพิเศษเรียนร่วม*. กรุงเทพฯ: ราไพเพรส.
- อรัญญา เชื้อทอง. (2546). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำยากของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสถานศึกษาที่จัดการเรียนร่วม โดยใช้บทร้อยกรอง*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรัญญา ฤาชัย. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและเจตคติ ต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- Bender (1993). Adolescents with Learning Disabilities at Risk? Emotional Well-Being, Depression, Suicide. *Journal of Learning Disabilities*, 28, 59-166.
- Best, Bill Arnoid. (1963). The Effect of Special Program on Kean Gains in Reading. *Dissertation Abstracts*

International, 10, 3316–A.

- Bos. (1991). *Strategies For Teaching Student With Learning and Behavior Problems*. Massachusetts. Allyn and Bacon A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Brown, Jame W. & et al. (1973). *A.V. Instruction Technology, Media and Methods*. New York: Mc Graw–Hill.
- Gearhart, Bill. R. (1973). *Learning disabilities*. (2nd ed). The C.V. Mosby Company, Saint others.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw–Hill.
- Goodman, Kenneth S. (1970). Reading: Psycholllnultstic Guessing Game. *Journal of the Reading Specialist*, 4(5), 5–11.
- Harris, Larry. A. & Carl B. Smith. (1976). *Reading Instruction Diagnostic in the Classroom*. New York: Holf, Rinehart and Winstor.
- Leu, D. J. & Kinzer. (1995). *Effective reading instruction K–8*. (3rd ed). New Jersey: Prentice–Hall.
- Rubin, K. & T. Maioni. (1975). Play Reference and its Relationship to Egocentrism Popularity and Classification Skills in Preschoolers. *Merrill Palmer Quarterity*, 25, 171-179.
- Smith, Ton. C. & Other. (1995). *Teaching Students with Special Needs in Inclusive Setting*. New York: By Allyn and bacon.